

MARTON PÉTER:

VÁLASZTÁSOK ELŐTT KILENCVENNYOLCBAN

Megjelent az *Ezredvég* folyóiratban, 1998 májusában, VIII. évfolyam/5.szám.

Originally published in *Ezredvég* in May 1998 (Vol. VIII, No. 5). Available online at

http://ezredveg.vasaros.com/html/1998_05/98051.html#mape

© Marton Péter, 1998 (also as PM Marton)

A felkelő nap ugyanott találta Sifonné Mancit, ahol már évek óta mindennap. A békásmegyeri lakótelep utcáit járta, a kukákat guberálva elveszett, de le nem tiltott hitelkártyák és huszonnégy karátos arany jeggyűrűk után kutatva. Ám főleg, mint rendesen, ételmaradékokat és lyukas zoknikat talált. A Juhász Gyula utca sarkán álló hulladék tárolóban például egy darab köménymagos lenkenyérre meg egy törésnyi fehér cipőcsücsökre lelt.

– A barnát egyem vagy a fehérét? – töprengett.

Hullófélben levő, a kosztól összetapadó és drótszerűen meredező haját hirtelen szélroham borzolta fel, amint az utcába egy sárga Lamborghini fordult éppen be. Az autó ára olyan negyvenmillió forint körüli összegre rúgott. Vezetőjét Tarkövi Irénnek hívták. Harmincnyolc éves volt. Érdekes módon Sifonné Manci is harmincnyolc éves volt. Irén a Lamborghinit a férjétől – aki gazdag vállalkozó – csaklizta el ma estére. Hazafelé hajtott, tövig nyomva a gázpedált, mert már csak kevés ideje maradt, hogy otthon átöltözzön Baradlayék estélyére. Gondolatban össze is válogatta, hogy mit vesz majd föl a nagy alkalomra. Csak a sál színét illetően volt még mindig bizonytalan. Csúnya pörsenés éktelenkedett a nyakán bal oldalt, muszáj volt eltakarnia valamivel.

– A barnát vegyem vagy a fehérét? – töprengett.

Egy csónakban evezünk.